

Bu ayeti kerimenin diyaloga destek verdiği ifade eden bazı yeni yetmeler şöylece kendile rini haklı çıkarmaya çalışıyorlar:

Ali İmran suresi 64. ayet-i kerimenin diyalog çulara göre eğlendirmesi:

A-) Ehl-i Kitab'a (Hıristiyan, Yahudi ve diğer Kitab indirilmiş dinlere) ve İlim erbabına (Bilim Adamlarına) yumuşak bir şekilde, kırıcı olma dan ve Diyalog kurarak bir Davet esastır !

B-) Kurulacak Diyalogta esas amaç; bir üstünlük kurmadan aslında bütün semavi dinlerin kabullendikleri fakat üzerinden geçen Asırlar sonucu unutulmuş veya yanlış hatırlanan; Bir olan Allah'a imanın perçinlenmesi ve yine Bir olan Allah'tan başkasına kulluk edilmemesidir! Burda cay-ı dikkat olan bir husus şudur: Tevbe Suresi 30. Ayet-i Kerimede, Kur'an-ı Kerim Ehl-i Kitabı Allah'a oğulluk isnadında bulduklarından dolayı kınarken, burda ise, Ehl-i Kitab ile biz Müslümanların aramızda aslen ortak olan bir Kelimededen bahsedilmesi , Kur'anın çok ince latif bir yaklaşımı olarak karşımızda durmaktadır! Halbuki Allah'a oğul isnadında bulunan larla bizim ne ortaklığımız olabilirki? Demek, oğul isnadın da bulunmalarına rağmen Allah inançlarının olması, onlar ile aramızdaki ortak olan inanç esasımızdır! Lakin, Ayetin devamında hemen, Bir olan Allah'a davetin gelmesi, kurulması emredilen Diyalogun stratejisini ortaya koymaktadır !

C-) Bu konuda ikna ve uzlaşma sağlanamadığı takdirde, Efendimiz (SAV) 'me iman etmelerini istemenin veya beklemenin bir anlamı yoktur! Çünkü, tevhid İncasına gelmeyen Ehl-i Kitab Efendimiz (SAV) 'ide kabul etmeyeceklerdir !

D-) Tevhid inancını kabul etmediklerini gördüğünüzde, onları olduğu konumda kabul edin ki, onlarda sizi olduğunuz konumda kabul etmiş olsunlar! Umulur ki, onlar Tevhid inancını kabul etme selerde, yakın çevreleri veya gelecek nesilleri bu kabule uyacaklardır !

Bu maddelere ve delillerine cevap vermeden evvel ayeti kerime nin iniş sebebini zikredelim:

Tefsi kebirde şöyle anlatılır: Bil ki, Hz. Peygamber (s.a.s) Nocrân hristiyanlarına çeşitli deliller getirmiş, bilahare onlar ayrılmışlar, daha sonra da onları mübahaleye -karşılıklı lanet okumaya- davet etmişti. Fakat onlar mübahalenin -karşılıklı lanetleş mek- neticesinden korkarak buna yanaşmayıp, cizye ödemek suretiyle müslü manlara boyun eğmeyi kabul etmişlerdi. Hz. Peygamber (s.a.s), onların iman etmeleri hususunda son derece istekli olunca, Allahu Teâlâ sanki şöyle demek istemiştir: Ey Muhammed, bu konuşma üslûbunu bırak; akl-ı selim ve temiz

fitrat sahibi olan herkesin, mücâdeleyi bırakma esası üzerine kurulmuş insafı bir söz olduğuna şehadette bulunacağı bir başka metod ve üslûba geç ve, "Ey Ehl-i Kitap! Hepiniz, bizimle sizin aranızda müsavi olan bir kelimeye gelin: "Allah'tan başkasına tapmayalım..." de!..?

□ *Âyet-i kerimenin sebab-i nüzulü hakkında rivayet edilen şu husustur: Yahudiler Hz. Peygamber'e şöyle demişti: "Hristiyanların Hz. İsa'yı Rab edinmeleri gibi, bizim de, sadece sen Rab edinmemiz istiyorsun!..." Hristiyanlar da, "Ey Muhammed! Sen, yahudilerin Uzeyr (a.s) hakkında söylemiş oldukları şeyi senin hakkında söylememizi istiyorsun"; demişlerdi. İşte bunun üzerine Cenâb-ı Hak da bu âyeti indirdi.*

Allah Teâla bu âyette şu üç şeyi zikretmiştir.

1- "Allah'tan başkasına tapmayalım";

2- "Ona hiçbir şeyi eş tutmayalım";

3- "Allah 'i bırakıp da, birbirimizi Rab edinmeyelim ";

Allah Teâlâ, özellikle bu üç şeyi zikretmiştir, çünkü hristiyanlar bu üç işi bir arada olarak yapıyorlardı: Onlar, Allah'tan başkasına, yani Mesih İsa (a.s)'ya ibâdet etmişler ve Allah'a onu eş tutmuşlardır. Bu böyledir, çünkü onlar, "Allah, şu üç şeydir: Baba, oğul ve Ruhul-kudüs" demişler, böylece de kadîm ve eşit üç varlığın mevcut olduğunu söylemişlerdir. Biz onların, üç kadîm varlık olduğunu söylediklerini ifâde ediyoruz, çünkü onlar şöyle demişlerdir: "Kelime" uknumu Mesîh'in beşerîlik vasfına (nâsût); Rûhul-Kudüs uknumu (şahsı) da, Meryem'in beşerîlik vasfına (nâsût) bürünmüştür. Şayet bu iki uknum, müstakil iki zât olmasaydı, Baba'nın zâtından ayrılıp İsa ve Meryem'in beşerîlik vasfına bürünmeleri caiz olmazdı. Onlar, müstakil üç ayrı zâtın varlığını kabul etmekle, muhakkak ki müşrik olmuşlardır.

Onların, Allah'ı bırakarak âlimlerini ve zâhidlerini Rab edinmiş olduklarına şunlar da delâlet eder:

a) Onlar, helâl ve haram kılma konusunda âlimlerine ve zahidle rine itaat ediyorlardı.

b) Onlar, âlimlerine secdeye kapanıyorlardı.

c) Ebu Müslim şöyle demiştir: "Onların mezhebine göre riyâzat ve mücâhede konusunda kâmil olan herkeste, ona lâhût (ilahîlik vasfı)'nın hulul ettiğinin eseri görülür; böylece de o kimse, ölüleri diriltebilir. Körleri ve alacalı hastaları iyileştirebilir. Onlar, böyle olan kimseye her ne kadar Rab demeseler bile, ne de olsa o kişi hak kında rubûbiyyet mânâsının tahakkuk ettiğini kabul ediyorlardı.

d) Onlar, günahlar konusunda âlimlerine itaat ediyorlardı. Rubûbiyetin mânâsı da ancak budur.

Diyalogçu gençlerin ifadeleri ile Tefsiri kebirin açıklamalarını karşılaştırdığımız zaman iki zıt husus ortaya çıkmaktadır. 64. Ayeti kerime diyalogu mu emrediyor yoksa, onları, Allah tarafından gönderilmiş bütün dinlerin ortak temellerinde itaate gelmeye mi davet ediliyorlar. Her halde akli selim olanlar, Necran hıristiyanlarının halini ve cizyeyi kabul edip itaat etmemelerini de bildikten sonra ikinci şıkkın ayette bildirildiğini eğer tabi olmazlarsa siz kendi halinizi ortaya koyun, yolunuzu ayırın ifadesini zikretmektedir.□

Diyalogçu gençler ne demişlerdi

A-) Ehl-i Kitab'a (Hıristiyan ,Yahudi ve diğer Kitab indirilmiş dinlere) ve İlim erbabına (Bilim Adamlarına) yumuşak bir şekilde, kırıncı olmadan ve Diyalog kurarak bir Davet esastır !

Cevabımız: *Şu saydıkları davet esaslarını bütün zamanlara tatbik etmemiz mümkün değildir, zira ehli kitab müslümanlara karşı dürüst ve ahlak kurallarına sadık kalmamaktadır, asırlardır islamı ve müslümanları hakarete maruz bırakarak güçsüzleştirmiş ve sömürge haline getirmiştir. Bu durumda düşmana karşı yumuşak davranmanın hiç bir anlamı yoktur, hatta zararı daha çoktur. Nitekim Filistin, Afganistas, Irak ve diğer beldelerde müslümanlara camilere ve Kur ana karşı yaptıkları hakaretleri bütün dünya utanmadan sıkılmadan seyretmektedir.*

Onlara karşı yumuşak olmanın zamanı ve zemini vardır. Kuvvetli olursun, islamı devlet düzeyinde dünyaya tanıtırsın, kendi içinde adaletli bir nizam kurarsın, halkı islam ahlakıyla yetiştirirsin, ondan sonra dünyaya açılır ve insanlığı kurtarırsın. zaten Efendimiz s.a.v. de böyle yapmış, Medine de devletini kurduktan sonra civar devletlere tebliğciler göndermiş mektub yazmıştır. Bu usul yeterli iken papazın önünde eğilmenin manası nedir? İslamı zelil etmekten başka bir şey değildir. İmamı Rabbani k.s. gibi bir müceddit 163. mektubunda kafirlere karşı nasıl davranacağımızı beyan ederken -onları köpekler gibi kapı arkasında tutmalı, meclislere girdirmemeli, onların kelamıyla konuşmamalı, onları aziz eden islamı zelil etmiştir der. Şu büyük müceddit, ikinci binin müceddidi 70 bin velinin reisi böyle buyururken şimdi türemiş yarım akıllılar ne konuşabilir ki, nasıl islam adına karar verebilir ki ...

İkinci sözleri:

B-) Kurulacak Diyalogta esas amaç; bir üstünlük kurmadan, aslında bütün semavi dinlerin kabullendikleri fakat üzerinden geçen Asırlar sonucu unutulmuş veya yanlış hatırlanan; Bir olan Allah'a imanın perçinlenmesi ve yine Bir olan Allah'tan başkasına kulluk edilmemesidir !

Cevabımız: *Amacınız ne olursa olsun, ister iyi ister bozuk ne olursa olsun sizin amacınız başka, olayın gidişi başka. Evvelki asırlarda unutulmuş hakikatler, son peygamber gelip onlara ve bütün insanlığa mucizelerle defalarca gösterildiği halde niçin kabullenilmiyor? Neden hala daha kötü yollarında ısrar ediyorlar? Dertleri ne? Sen kurtarayım diyorsun ama onlar da seni kendileri gibi yapmaya çalışıyorlar ve hatta başardılar bile. Pek çok terimlerini süslü sözlerle yutturdular, onların dilleriyle konuşursunuz, oturup kalkarsınız belki de onlara rabita yaparsınız. Onlar da bunu istiyor. İkinci kademede sizi şöpe atacaklar, peşinden başka avanakları başka sözlerle oyalayıp imandan edecekler.*

Sizi koyduğunuz şu amaçlar ve esaslar onlar tarafından nasıl karşılanıyor haberiniz varmı?

Bazı hainleri arasına açıklıyor ama kim duyacak. Diyalog bahane asıl hedef müslümanları kontrol altında tutmaktır diyor vatikan papazları.

Sen üstünlük kurmayayım diyorsun, zaten adamlar bizi yerle bir etmiş, her dalda tuşa getirmişler, nereden üstünlük kuracaksın, zaten dininin üstün olduğuna da inanmıyorsun ki?

Halbuki islam yücedir ve kimse onun üstüne çıkamaz buyurulmuştur.

Üçüncü sözleri:

C-) Bu konuda ikna ve uzlaşma sağlanamadığı takdirde , Efendimiz (SAV) me iman etmelerini istemenin veya beklemenin bir anlamı yoktur! Çünkü , tevhid İnancına gelmeyen Ehl-i Kitab Efendimiz (SAV) i de kabul etmiye ceklerdir !

Cevabımız: *Bu ifadeler sizin gerçek itikadınız ise, o zaman ne bekliyoruz, zaten adamlar 1400 sene evvel kendilerini davet eden Efendimize s.a.v. tabi olmamışlar, Müslümanlar da onlardan ümit kesmiştir, daha neyi arıyo ruz, ökü z altında buzak aramanın faydası yok.*

Eğer bu sözünüzden -Peygamberimizi kabullenmeyecekler, o halde peygam berden bahsetmeyelim- dersiniz, o zaman sizinle konuşmanın bir manası yoktur, peygamberimizi kenara bırakan hatta müslümanları terk eden kişinin nasıl bir felakete dü çar olacağı, Kur an ayetleri ve hadisi şeriflerde beyan edilmiştir.□

Dördüncü sözleri:

D-) Tevhid inancını kabul etmediklerini gördüğünüzde , onları olduğu konumda kabul edin ki, onlarda sizi olduğunuz konumda kabul etmiş olsunlar! Umulur ki , onlar Tevhid inancını kabul etmeselerde, yakın çevre leri veya gelecek nesilleri bu kabule uyacaklardır !

Cevabımız: *Onların kabul etmeyeceği 14 asır evvel belli oldu ve ilerde kabul edecekleri de haber verilmedi, taki İsa aleyhisselamın gelip İslam şeriatı ile hükmettiği zamana kadar.*

Onlar sizi kabul etmezse sizin korkunuz ne? İsterse kabul etmesinler, Allah ve Resulü kabul etmesi yetmez mi? Kime hesap vereceğiz? Dünyayı müslüman etmeye mecburmuyuz? Yoksa kendimiz, tevhid ehli sünnete tabi kaliteli bir müslüman olmalı değilmiyiz.

Osmanlı ecdadımız da onlarla çok savaş ve muamelelerle içli dılı oldukları için yaşantılarına ve sanatlarına aldandılar ve onlara meylettikleri için bu hale geldik, hala daha onların keyfini yapmaya çalışmanın hangi akla hizmet ettiğini bilmiyoruz.

Kendilerinden sonra gelenlerin veya□ etraflarınınislami kabullenmesi diya log ile değil de islami dü zğün yaşayıp doğru tebliğle hasil olacaktır. Hiç siz diyalog ile dü zğün müslüman olmuş birini gösterebilirmisiniz? Hayır, mutlaka itikadı karışiktir. fakat müslümanlardan esinlenerek veya ezandan veya Kur andan ilham alarak pek çok avrupalı müslüman olmuştur, hiç birisi de□ diyalog ile müslüman olduğunu söyleme mektedir.□ Boşuna olmayacak şeyi beklemek te abesle iştigaldir.

Sitenizde –ayetlerin evveline ve sonrasına bakmadan itiraz edilmesin- demişsiniz, çok güzel; biz de aynı şeyi size çeviriyoruz, sanki 64. ayetin evveli yokmuş gibi bir beктаşi edasıyla evveli ile bağlantıyı kesmişsiniz ve sadece 64. ayeti alarak kendinize delil getirmişsiniz. Halbuki evvlindeki ayette mubahele-karşılıklı lanetleşmeye davet edilmişler ve bundan kaçmışlardır. Nerde diyalog nerde müsamaha. İtikadi konuların şakası olmaz. Eğer lanetleşmeye gelseydiler bütün hıristiyanlar helak olacaktı, gelmediler ve cizye vermeye razı oldular. Bu olaydan sonra inatlaşan kimselere yapılacak son uyarı aramızda ortak bir söz var onu ikrar edin, yani Allaha kulluk, ona şirk koşmamak, birbirimizi rab edinmemek gibi ana temeller zikredilmiştir. Eğer kabul etmezlerse ki etmeyecekleri de Allah katından malum dur, o zaman siz müslüman olduğunuzu açıkça ifade edin denmiştir. Onlara niçin davet geldi, madem kabul etmeyecekler denirse; derizki Allahın herkes hakkında hucetini tamam olmuş onlara da hak beyan edilmiş ve aleyhlerine delil kaim olmuştur, artık kendileri bilir.

Bu konuyu sonra nazil olan diğer ayetlerle irtibatlandırırız,

-Ey peygamber, kafirlerle ve münafıklarla cihad et, onlara karşı sert ol, onların varacağı yer cehennemdir.-

-Fitne yeryüzünden kalkıncaya ve din yalnız Allah için olana kadar onlarla cihad edin-

Hadisi şerifte –cihad kıyamete kadar devam edecektir- buyurulmuştur.

O halde;

İslamın hükümlerini bir bütün olarak ele alırsak ve islam alimlerine bir bakarsak asla hiçbir alim kafirlerle diyaloga cevaz vermemiş ve böyle bir şey yapmamıştır, onlarla münazara etmişler ve onları mat etmişlerdir. Ancak son devirde türeyen bazı avrupa aşıkları veya yağcılarını işi ters göstermeye çalışmaktadırlar. Ama kendilerini muhatab aldığını zannettikleri avrupalılar, onlar hakkında –daha düne kadar bir vaiz olan- diyerek seviyelerini ortaya dökmektedir.

İslamın şerefi ve yüceliği kimsenin tekelinde değildir, kimse islama zarar veremez ancak kendine zarar verir. Diyalogçuların delillerini inceleyip cevaplarını vermeye devam edeceğiz inşaallah.